

РЕШЕНИЕ

№ 1228

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **10956** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 4 от Закона за местни данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „МИРАД“ ООД, ЕИК:[ЕИК], подадена чрез адв. Б. П., срещу Ревизионен акт с рег. № СФД22-РД77-98/18.08.2022г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (Р.) към дирекция „Общински приходи“ (ОП) - възложил ревизията и Н. Ц. Х.-С. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП - ръководител на ревизията, - служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА22-РД28-41/10.11.2022г. на кмета на Столична община.

Жалбоподателят поддържа, че изложените в РА констатации са неправилни и необосновани, като липсват мотиви относно правните и фактически съображения, послужили за определяне размера на задълженията за данък недвижими имоти в това число и посочване на относимите норми и начина на пресмятане на данъчната оценка, обективиран в съответните формули по реда на Приложение № 2 към ЗМДТ. Счита, че неправилно е изчислена данъчната оценка на недвижимия имот от гледна точка на базисната стойност на техническите помещения и складовете, разположени на подземния етаж, на коефициента за местоположение и коефициента на инфраструктура за сградата. Според жалбоподателя не е ясно също така, как проверяващите органи са изчислили площта на съответните обекти, разположени в

подземния етаж на сградата. Оспорва се и определения размер на таксата за битови отпадъци на база на отчетната стойност на имота съгласно чл. 23 от Наредбата, който според жалбоподателя противоречи на чл. 15 от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 05.04.2020г. и по конкретно на принципа на „замърсителя плаща“. Жалбоподателя оспорва също така, че общината предоставя услугата чистота на териториите в района, където се намира хотелът, а именно [населено място], р-н Студентски, [улица].

В съдебните заседания, оспорващият се представлява от адв. М., преупълномощена от адв. П., която поддържа жалбата. Моли да бъде отменен РА по съображения изложени в жалбата. Представя писмени бележки и претендира присъждане на разноси по делото, за което представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Кметът на Столична община, чрез юрк. Д.-П., оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Представя писмени бележки и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – не се явява, не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, Трето отделение, 17-ти състав, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) с рег. № СФД22-РД01-45/15.03.2022 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 ДОПК от Е. К. К. - на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, оправомощен с разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. /лист 71/, издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП по смисъла на чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ. Със ЗВР на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК е определено ревизията да бъде извършена от Н. Ц. Х.-С. на длъжност „главен инспектор“ – ръководител на ревизията и М. А. Д.-Л. на длъжност главен инспектор.

Обект на ревизията, са нежилищните недвижими имоти, притежавани от дружеството, като за резултата от извършената ревизия е изготвен Ревизионен доклад (РД) с рег. № СФД22-ГД26-2005/22.06.2022 г. съставен и подписан от определеният екип ревизиращи органи по приходите.

Срещу РД в законоустановения срок е постъпило писмено възражение от ревизираното лице, което е намерено за неоснователно от ревизиращия екип.

На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е издаден Ревизионен акт с рег. № СФД22-РД77-98/18.06.2022 г., от Е. К. К. - органа възложил ревизията и Н. Ц. Х.-С. - ръководител на ревизията на дружеството, с който са установени задължения и лихвите за просрочие върху тях общо в размер на 74 422,14 лева, в т.ч. за данък недвижими имоти (ДНИ) – 30 610,93 лева; за лихви ДНИ - 9 217,43 лева; за такса битови отпадъци (ТБО) - 30 389,40 лева; за лихви ТБО в размер на 4 204,38 лева, за ревизирания период от 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г., дължими по отношение на собствените на дружеството недвижими нежилищни имоти, находящи се на територията на Столична община, в район „Студентски“, представляващи земя и сгради.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите направени в РА и е потвърдил този акт, с Решение № СОА22-РД28-41/10.11.2022г. връчено на жалбоподателя на 16.11.2022г.

По делото е приета административната преписка по издаването на РА. В хода на съдебното производство са допуснати и приети основно и допълнително заключение на С..Е.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата до съда срещу ревизионния акт, потвърден с решението на кмета на Столична община депозирана на 28.11.2022 г., поради което е подадена в срок, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което е допустима.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно– производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

За установяване на материалната компетентност на органите издали ЗВР, РД и РА по делото е приложена Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020г. /лист 67/ на кмета на Столична община, издадена при условията на заместване, с която на основание чл. 4, ал. 4 от ЗМДТ във вр. с чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК са определени за органи по приходите служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в дирекция ОП при СО, които извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци, местните такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по местни приходи.

Обект на производството са публичните вземания на задълженото лице „МИРАД“ ООД, ЕИК –[ЕИК] със седалище [населено място] за ДНИ и ТБО за периода 01.01.2017 г. до 31.12.2021 г., дължими по отношение на собствените на дружеството недвижими нежилищни имоти.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 1 ДОПК установяването на публичните вземания, каквито по аргумент от чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 ДОПК са и тези, установени с процесния РА, се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от ДОПК данъчните задължения и задълженията за задължителни осигурителни вноски се установяват с ревизионен акт по чл. 118. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Следователно компетентен да издаде РА е орган по приходите, който съобразно чл. 9б ЗМДТ и по силата на изрична правна норма - чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, е служител на общинската администрация. Но не всеки общински служител е компетентен да установява или да обезпечава данъчни задължения. Т. правомощие имат само тези, които са изрично определени от кмета на общината с негова заповед - чл. 4, ал. 4 ЗМДТ. С тази заповед кметът на общината упражнява свое организационно-управленско правомощие, с което към основната материална компетентност на служителя от общинската администрация се добавя допълнителна персонална компетентност чрез конкретизация на титуляря на правомощието за установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК. Това правомощие на кмета се упражнява от него и обективира в писмен вид, със заповед.

Видно от титулната част на обжалвания РА, същият е издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“ - възложил ревизията и Н. Ц. Х.-С. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП - ръководител на ревизията, органи по приходите - служители на Столична общинска администрация, определени да извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК със Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г. В последната е посочено, че се отменя Заповед № СОА20-РД-09-1072/15.01.2020г., която е цитирана в Решение № СОА22-РД28-41/10.11.2022г. на кмета на Столична община /лист 11/, и в Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г. /лист 71/, издадено от директора на дирекция ОП на основание чл.4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, с което се определят органите по приходите, които да упражняват компетентността по възлагане на ревизии и проверки.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК, като съгласно ал. 3 от същата разпоредба в производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите. Съгласно разпоредбата на чл. 4 ал. 4 от ЗМДТ тези служители се определят със заповед на кмета на общината.

Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г., е издадена в изпълнение на горепосочените изисквания на чл. 4, ал. 4 ЗМДТ. С нея са определени служителите от състава на Столична общинска администрация, заемащи посочените в т. 1-12 от заповедта длъжности в дирекция „Общински приходи“, на които е възложено да извършват производства по установяването, обезпечаването, събирането и контрола на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК, като същите имат правата и задълженията на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1 ЗМДТ.

Процесната Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г. е подписана от заместник кмета на Столична община - А. Х. А. на основание Заповед № СОА20-РД15-1941/13.02.2020 г. /л. 103/, която беше допълнително изискана от съда и представена от ответника. От съдържанието на последната е видно, че същата е издадена на основание чл. 44, ал. 2, във връзка с чл. 39, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА). С нея кметът на Столична община – Й. Ф., е възложила на А. Х. А. - заместник-кмет на направление „Социални дейности и интеграция на хора с увреждания“, за времето от 12.00 ч. на 13.02.2020 г. и на 14.02.2020 г., да изпълнява функциите на кмет на Столична община, в т.ч. и на работодател по реда и условията на чл. 6, ал. 2 от Закона за държавния служител и чл. 61 от Кодекса на труда.

Налага се извод, че оправомощаващата издателите на оспорения РА Заповед № СОА20-РД- 1362/14.02.2020 г. е издадена в условията на заместване. В мотивите на Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г. е посочено, че заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Съгласно чл. 39, ал. 2 от ЗМСМА кметът на общината, съответно кметът на района,

определя със заповед заместник-кмет, който го замества при отсъствието му от общината, съответно от района. В заповедта за заместване не е задължително да се посочи причината за отсъствието, но с оглед мотивите в горепосоченото тълкувателно решение съдът намира за задължителен елемент от надлежното учредяване на заместването наличието на доказателства за отсъствие на титуляра на административното правомощие, респ. за неговата обективна невъзможност за изпълнение на функциите. Защото именно това отсъствие е основание за заместването, в каквато насока бяха дадени на ответника изрични указания за представяне на доказателства. Такива могат да бъдат болничен лист, заповед за отпуск или командировъчна заповед за фактическото отсъствие от общината на кмета на дата 14.02.2020 г., когато при условията на заместването му от зам. - кмета А. А. е издадена Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. за определяне на служителите с възложена компетентност на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1 ЗМДТ. Същевременно, предвид наличната по делото доказателствена съвкупност и на основание чл. 171, ал. 5 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК съдът е указал на ответника, че следва да сочи доказателства за компетентността на органа издал оспорения РА в т.ч. за изпълнен фактически състав на заместването, от което да се установи, дали е налице валидно определяне на компетентен орган, оправомощен да издава РА. В тази връзка е представена Служебна бележка № СБ-120/04.04.2023 г., изготвена от директора на дирекция „Човешки ресурси” при Столична община /л. 672/, в която посочено, че „Й. А. Ф. - кмет на Столична община на 14.02.2020 г. е изпълнявала служебни задължения извън общината свързани с посещението на делегация на кмета на [населено място], Република С. М.“. В съответствие с посоченото в Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС еднопосочна е и следващата съдебна практика, че правото на длъжностно лице, което е и административен орган, да бъде замествано от друго, изисква длъжностното качество на „заместник“, от една страна, и от друга, доказана обективна невъзможност на титуляр на длъжността да изпълнява функциите си.

В случая, посоченото в заповедта за заместване основание „отсъствие“ не изпълва съдържанието на обективна невъзможност за изпълнение на задълженията на кмета. Друго не следва и от представената служебна бележка. Същата не удостоверява, че на посочената дата кметът е бил възпрепятстван да изпълнява правомощията си или че е бил извън общината. Напротив, от нея става ясно, че реално на 14.02.2020 г. кметът на Столична общината – Й. Ф. е изпълнявала служебните си задължения. Допълнителните й ангажменти не изпълват съдържанието на обективната невъзможност за изпълнение на задълженията. Доказването на обстоятелствата относно валидността на заместването е в тежест на ответника и неговата процесуална пасивност, въпреки изричните указания на съда, задължава съда да приеме за недоказан фактическият състав на заместването. По делото липсват убедителни доказателства, че на 14.02.2020 г., когато заместник кметът А. А. е упражнила правомощието на кмета по чл. 4, ал. 4 ЗМДТ, последният е бил в обективна невъзможност да изпълнява функциите си. Да се приеме друго означава да се допусне произволно заместване и в случаи, когато това обективно не се налага (каквато очевидно е и процесният случай), което противоречи на основната цел на института на заместването - сигурност и яснота в действията на изпълнително-разпоредителната власт.

При недоказаност на фактическия състав на заместването следва да се приеме, че

заместник-кметът не е имал нито субективното право, нито правното задължение да действа като кмет на Столична община и да издава заповед по чл.4, ал. 4 ЗМДТ. Тази некомпетентност рефлектира върху валидността на издадения РА, доколкото издателите му черпят своята персонална компетентност именно от Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г., а тя по изложените по-горе съображения не може да бъде годна правна основа за издаването на РА.

С оглед изложеното обжалваният Ревизионен акт с рег. № СФД22-РД77-98/18.08.2022г. е издаден в нарушение на чл. 146, т. 1 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, което налага прогласяването му за нищожен. На това основание законосъобразността на акта не следва да бъде обсъждана.

Предвид действащата разпоредба на чл. 160, ал. 5 ДОПК и чл. 4, ал. 1, изр. второ ЗМДТ, настоящият състав следва да приложи чл. 173, ал. 2 АПК и да изпрати преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят има право на претендираните разноски. Същите възлизат на 1 830 лв., от които 50 лв. – заплатена държавна такса и 1780 лв. – заплатено възнаграждение за вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 5 ДОПК, вр. чл. 173, ал. 2 АПК и чл. 4, ал. 1, изр. второ ЗМДТ, Административен съд – София-град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт с рег. № СФД22-РД77-98/18.08.2022г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ Р. към дирекция ОП - възложил ревизията и Н. Ц. Х.-С. на длъжност „главен инспектор“ в отдел Р. към дирекция ОП - ръководител на ревизията, - служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА22-РД28-41/10.11.2022г. на кмета на Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Столична община за възлагане на нова ревизия на „МИРАД“ ООД, ЕИК:[ЕИК] по ЗМДТ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „МИРАД“ ООД, ЕИК:[ЕИК] сторените в съдебното производство пред АССГ разноски в общ размер на 1 830,00 (хиляда осемстотин и тридесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ:

